

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย

ว่าด้วยมาตรฐานสภาพการจ้าง

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่างๆ ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้สอดคล้อง เหมาะสม และเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙(๓) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานสภาพการจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยค่าชดเชยพนักงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๙

(๒) ข้อบังคับองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. ๒๕๒๑

(๓) ข้อบังคับองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินในวันหยุดงาน และทำงานล่วงเวลา พ.ศ. ๒๕๒๑

(๔) ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการลาของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐

(๕) ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยสวัสดิการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐

(๖) ระเบียบองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๒๕

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ และคำสั่งใดที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“กทท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย และหมายความรวมถึงรองผู้ว่าการด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการกีฬาแห่งประเทศไทย

“วันทำงาน” หมายความว่า วันที่กำหนดให้พนักงาน และลูกจ้างทำงานตามปกติ

“วันหยุด” หมายความว่า วันที่กำหนดให้พนักงาน และลูกจ้างหยุดประจำสัปดาห์ หยุดตามประเพณี หรือหยุดพักผ่อนประจำปี

“วันลา” หมายความว่า วันที่พนักงาน และลูกจ้าง ลาป่วย ลาเพื่อทำหมั้น ลาเพื่อคลอดบุตร ลาเพื่อกิจธุระอันจำเป็น ลาเพื่อการฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถ ลาเพื่อรับราชการทหารในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหาร หรือเพื่อทดลองความพร้อม

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่ กกท. จ่ายให้แก่พนักงาน และลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติ ไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลา หรือคำนวณตามผลงานที่พนักงาน หรือลูกจ้าง ทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่ กกท.จ่ายให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้างในวันหยุดและวันลา ซึ่งพนักงาน หรือลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณ หรือจ่ายในลักษณะใด และโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“การทำงานล่วงเวลา” หมายความว่า การทำงานนอกเวลา หรือเกินกำหนดเวลาทำงานปกติในวันทำงาน หรือวันหยุด

“ค่าล่วงเวลา” หมายความว่า เงินที่ กกท.จ่ายให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้าง เป็นการตอบแทนการทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน

“ค่าทำงานในวันหยุด” หมายความว่า เงินที่ กกท.จ่ายให้พนักงาน หรือลูกจ้าง เป็นการตอบแทนการทำงานในวันหยุด

“ค่าล่วงเวลาในวันหยุด” หมายความว่า เงินที่ กกท.จ่ายให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้าง เป็นการตอบแทนการทำงานล่วงเวลาในวันหยุด

“ประสบอันตราย” หมายความว่า การที่พนักงานหรือลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือผลกระทบแก่จิตใจ หรือถึงแก่ความตาย เนื่องจากการทำงานหรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้แก่ กกท. หรือการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

“เจ็บป่วย” หมายความว่า การที่พนักงานหรือลูกจ้างมีความผิดปกติที่เกิดขึ้นทางร่างกายหรือจิตใจ หรือถึงแก่ความตายด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงานตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

“สูญหาย” หมายความว่า การที่พนักงานหรือลูกจ้างหายไปในช่วงทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีเหตุอันสมควรเชื่อว่าพนักงานหรือลูกจ้างถึงแก่ความตายเพราะประสบเหตุอันตรายที่เกิดขึ้นในช่วงทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชานั้น รวมตลอดถึงการที่พนักงานหรือลูกจ้างหายไปในช่วงเดินทางโดยพาหนะทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ เพื่อไปหรือกลับจากการทำงานให้ กกท. ซึ่งมีเหตุอันสมควรเชื่อว่าพาหนะนั้นได้ประสบเหตุอันตรายและพนักงานหรือลูกจ้างถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เกิดเหตุ

“สูญเสียสมรรถภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกาย หรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีการทางการแพทย์สิ้นสุดแล้ว

“เงินทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ

“ค่าทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้พนักงาน หรือลูกจ้างผู้มีสิทธิสำหรับการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือสูญหายของลูกจ้างตามข้อบังคับนี้

“ค่ารักษาพยาบาล” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ การรักษา การพยาบาล และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น เพื่อให้ผลของการประสบอันตราย หรือการเจ็บป่วยบรรเทา หรือหมดสิ้นไป และหมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องใช้ หรือวัตถุที่ใช้แทน หรือทำหน้าที่แทน หรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตรายด้วย

“ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน

“การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า การจัดให้พนักงาน หรือลูกจ้าง ซึ่งประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยและสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกาย หรือจิตใจ หรือการฟื้นฟูอาชีพ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามสภาพของร่างกาย

“ค่าทำศพ” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพของพนักงาน หรือลูกจ้างตาม ประเพณีทางศาสนาของพนักงาน หรือลูกจ้าง หรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่นในกรณีที่พนักงานหรือลูกจ้าง ถึงแก่ความตายเนื่องจากประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย

“ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะ หรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะ หรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาพปกติของจิตใจจนไม่สามารถทำงานได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ประกาศกำหนด

“สวัสดิการ” หมายความว่า การให้สิ่งที่มีอำนวยให้พนักงาน หรือลูกจ้างมีชีวิตหรือสภาพ ความเป็นอยู่ที่ดี หรือมีความสะดวกสบายในการทำงาน

“การเลิกจ้าง” หมายความว่า การกระทำใดที่ กกท. ไม่ให้พนักงาน หรือลูกจ้างทำงานต่อไป และไม่จ่ายค่าจ้างให้ ไม่ว่าจะเป็เพราะเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใด และหมายความรวมถึงกรณีที่ พนักงานหรือลูกจ้างไม่ได้ทำงานและไม่ได้รับค่าจ้างเพราะเหตุที่ กกท. ไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ แต่ไม่รวมถึงการพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุเกษียณอายุตามข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ หรือคำสั่งของ กกท.

“ค่าชดเชย” หมายความว่า เงินที่ กกท. จ่ายให้พนักงานเมื่อเลิกจ้างนอกเหนือจาก เงินประเภทอื่น ซึ่ง กกท. ตกลงจ่ายให้แก่พนักงาน

ข้อ ๕ ให้ผู้ว่าการรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือหลักเกณฑ์ วิธีการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

วันทำงาน เวลาทำงานปกติ และเวลาพัก

ข้อ ๖ ให้พนักงาน และลูกจ้าง มีเวลาทำงานปกติไม่เกินสัปดาห์ละสี่สิบแปดชั่วโมงโดยให้มี วันทำงาน วันจันทร์ – วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา มีเวลาพักตั้งแต่เวลา ๑๒.๐๐ – ๑๓.๐๐ นาฬิกา หรือเป็นไปตามที่ได้ทำความตกลงกันตามความเหมาะสมของลักษณะการทำงาน

หมวด ๒

วันหยุด และหลักเกณฑ์การหยุด

ข้อ ๗ ให้พนักงาน และลูกจ้าง มีวันหยุดประจำสัปดาห์ ๒ วัน ได้แก่ วันเสาร์และวันอาทิตย์ ส่วนวันหยุดตามประเพณีของ กกท. ให้เป็นไปตามประกาศ กกท. ว่าด้วยวันหยุดประจำปีนั้น ๆ และทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่าสิบสามวัน

ข้อ ๘ พนักงานสามารถหยุดพักผ่อนประจำปีได้ และให้เป็นไปตามระเบียบ กกท. ว่าด้วยการลาของพนักงาน ซึ่งให้รวมทั้ง วิธีการ และหลักเกณฑ์การหยุดดังกล่าวด้วย
ในกรณีลูกจ้างให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ กกท. กำหนด

หมวด ๓

หลักเกณฑ์การทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุด

ข้อ ๙ การจ่ายค่าจ้างแก่พนักงานให้เป็นไปตามโครงสร้างบัญชีเงินเดือนตามมติคณะรัฐมนตรี
ในกรณีการจ่ายค่าจ้างแก่ลูกจ้าง ให้เป็นไปตามอัตราที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๑๐ กกท. อาจกำหนดให้พนักงาน หรือลูกจ้างทำงานล่วงเวลา หรือทำงานในวันหยุดได้
เท่าที่จำเป็น โดยได้รับความยินยอมจากพนักงาน หรือลูกจ้างก่อน และต้องขออนุมัติต่อผู้บังคับบัญชา
เป็นคราว ๆ ไป

ในกรณีลักษณะ หรือสภาพงานที่ต้องทำติดต่อกันเป็นการเร่งด่วน หรือเป็นงานอื่น
ที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการโดยชอบด้วยกฎหมาย ถ้าหยุดไปจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ กกท. ให้พนักงาน กกท.
หรือลูกจ้างขออนุมัติทำงานล่วงเวลา หรือทำงานในวันหยุดได้

ข้อ ๑๑ กกท. จะไม่หักเงินค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันทำงาน
ของพนักงาน เว้นแต่เป็นการหักเพื่อ

(๑) ชำระภาษีเงินได้ตามจำนวนที่พนักงานต้องจ่าย หรือชำระเงินอื่นตามที่ กกท. มีระเบียบ
หรือหลักเกณฑ์กำหนดไว้

(๒) ชำระหนี้สินสหกรณ์ออมทรัพย์ กกท. หรือหนี้ที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของพนักงาน
ฝ่ายเดียว โดยได้รับความยินยอมล่วงหน้าจากพนักงาน

(๓) เป็นเงินประกันความเสียหาย หรือชดเชยค่าเสียหายแก่ กกท. ซึ่งพนักงานได้กระทำโดยจงใจ
หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง โดยได้รับความยินยอมจากพนักงาน

(๔) เป็นเงินสะสมตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

(๕) ชำระค่าบำรุงสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจตามข้อบังคับของสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ
หรือเพื่อชำระเงินอื่นอันเป็นสวัสดิการที่สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจจัดให้เพื่อประโยชน์ของลูกจ้างฝ่ายเดียว
โดยได้รับความยินยอมล่วงหน้าจากลูกจ้าง

(๖) ชำระค่าฌาปนกิจสงเคราะห์ที่ กกท. เข้าร่วมโครงการ

ข้อ ๑๒ การจ่ายค่าจ้างให้แก่พนักงาน และลูกจ้างให้จ่ายในกรณีวันลาเพื่อรับราชการทหาร
ในการเรียก และเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหาร (เข้ารับการตรวจเลือก หรือรับการเตรียมพล) หรือเพื่อทดลอง
ความพร้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา ทั้งนี้
ระยะเวลาในการลาดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การปฏิบัติตามระเบียบ กกท. ว่าด้วยการลาของพนักงาน

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ กกท. ให้พนักงาน หรือลูกจ้าง ทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน ให้ กกท. จ่าย
ค่าล่วงเวลาให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงาน
ตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ กท. ให้พนักงาน หรือลูกจ้าง ทำงานล่วงเวลาในวันหยุด ให้ กท. จ่ายค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่าสามเท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมง ในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ กท. ให้พนักงาน หรือลูกจ้างทำงานในวันหยุดซึ่งพนักงาน หรือลูกจ้าง มีสิทธิได้รับค่าจ้าง ให้ กท. จ่ายค่าทำงานในวันหยุดแก่พนักงาน หรือลูกจ้างในอัตราเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่า หนึ่งเท่าของค่าจ้างในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำงานในวันหยุด

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ กท. ให้พนักงาน หรือลูกจ้างทำงานในวันหยุด ซึ่งพนักงาน หรือลูกจ้าง ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้าง ให้ กท. จ่ายค่าทำงานในวันหยุดแก่พนักงาน หรือลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่าสองเท่าของ ค่าจ้างในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำงานในวันหยุด

หมวด ๔

วันและสถานที่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด

ข้อ ๑๗ กท. จะจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้าง ตามกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้างเป็นรายเดือน รายวัน รายชั่วโมง หรือเป็นระยะเวลา อย่างอื่นที่ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย กท. ต้องจ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง เว้นแต่จะมีการตกลงกันเป็นอย่างอื่นที่เป็นประโยชน์แก่พนักงาน หรือลูกจ้าง

(๒) ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้างนอกจาก (๑) ให้จ่ายตามกำหนดเวลาที่ กท. และพนักงาน หรือลูกจ้างตกลงกัน

(๓) ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด กท. ต้องจ่ายเดือนหนึ่ง ไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่ กท. เลิกจ้างพนักงาน หรือลูกจ้างให้ กท. จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงาน ในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ตามที่พนักงาน หรือลูกจ้างมีสิทธิได้รับให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้างภายใน สามวันนับแต่วันที่เลิกจ้าง

ข้อ ๑๘ สถานที่ที่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ให้เป็นไปตามประกาศที่ กท. กำหนด

หมวด ๕

วันลา และหลักเกณฑ์การลา

ข้อ ๑๙ การลาและหลักเกณฑ์การลาของพนักงาน หรือลูกจ้างให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ กท. กำหนด

หมวด ๖
วินัย และโทษทางวินัย

ข้อ ๒๐ วินัยและโทษทางวินัยของพนักงานหรือลูกจ้างให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ กกท. กำหนด

หมวด ๗
การอุทธรณ์

ข้อ ๒๑ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๒๒ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าการ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ให้ผู้ว่าการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการ พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์ โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามความเห็นของผู้ว่าการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าผู้ว่าการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการ ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังประธานกรรมการ กกท. เพื่อพิจารณาภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน

ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคสองและวรรคสามให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในกรณีนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ว่าการสั่งการตามผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าทำงาน หรือให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นประการใดแล้วจะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าทำงานให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ กกท. กำหนดมาใช้บังคับ

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๒๓ สำหรับกรณีลูกจ้างที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติเรื่องอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่ กกท. กำหนด

หมวด ๘ การร้องทุกข์

ข้อ ๒๔ พนักงานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปแล้วแต่กรณี เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด ๗ ซึ่งต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดไว้ในหมวดนั้น

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ กท. กำหนด

หมวด ๙ การเลิกจ้าง และค่าชดเชย

ข้อ ๒๕ กท. ต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานซึ่งเลิกจ้าง ดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยสี่สิบวัน แต่ไม่ครบหนึ่งปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามสิบวัน หรือน้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสามสิบวันสุดท้ายสำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๒) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่ครบสามปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายเก้าสิบวัน หรือน้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานเก้าสิบวันสุดท้ายสำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๓) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบสามปี แต่ไม่ครบหกปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือน้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานหนึ่งร้อยแปดสิบวันสุดท้าย สำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๔) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหกปี แต่ไม่ครบสิบปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสองร้อยสี่สิบวัน หรือน้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสองร้อยสี่สิบวันสุดท้ายสำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๕) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบสิบปีขึ้นไป ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามร้อยวัน หรือน้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสามร้อยวันสุดท้ายสำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอนและเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลานั้น

การจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาตามวรรคสองจะกระทำได้สำหรับการจ้างงานในโครงการที่มีลักษณะเป็นครั้งคราวที่มีกำหนดการสิ้นสุด หรือความสำเร็จของงาน หรือในงานที่เป็นไปตามฤดูกาลและได้จ้างในช่วงเวลาของฤดูกาลนั้น ซึ่งงานนั้นจะต้องเสร็จภายในเวลาไม่เกินสองปี โดยได้ทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือไว้ตั้งแต่เริ่มจ้าง

ข้อ ๒๖ ห้าม กท. เลิกจ้างพนักงาน หรือลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงเพราะเหตุมีครรภ์

ข้อ ๒๗ กท. ไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานซึ่งเลิกจ้างในกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

(๑) พุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่ กท.

(๒) จงใจ หรือประมาทเลินเล่อ ทำให้ กท. ได้รับความเสียหาย หรือเสียหายอย่างร้ายแรง

(๓) ผ่าฝืนข้อบังคับ หรือระเบียบที่เกี่ยวกับการทำงาน หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของ กท. และ กท. ได้ตัดเตือนเป็นหนังสือแล้ว เว้นแต่ กรณีที่ร้ายแรง กท. ไม่จำเป็นต้องตัดเตือน ทั้งนี้ หนังสือเตือนให้มีผลบังคับได้ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พนักงานได้กระทำความผิด

(๔) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสิบห้าวันทำงานไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตามโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๕) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๒๘ พนักงานที่ต้องพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุเกษียณอายุตามข้อบังคับ กท. ฉบับที่ ๑๒ ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การปรับอัตราเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือน และการออกจากงานของพนักงาน ไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยตามข้อ ๒๕ แต่ถ้าพนักงานผู้นั้นได้ปฏิบัติงานในช่วงก่อนเกษียณอายุติดต่อกันตามระยะเวลาดังต่อไปนี้ ให้มีสิทธิได้รับเงินเพื่อตอบแทนความชอบในการทำงานตามอัตราที่กำหนด

(๑) พนักงานผู้ได้ปฏิบัติงานในช่วงก่อนเกษียณอายุติดต่อกันครบห้าปีขึ้นไป ให้ได้รับเงินเพื่อตอบแทนความชอบในการทำงานเป็นจำนวนเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๒) พนักงานผู้ได้ปฏิบัติงานในช่วงก่อนเกษียณอายุติดต่อกันครบสิบห้าปีขึ้นไป ให้ได้รับเงินเพื่อตอบแทนความชอบในการทำงานเป็นจำนวนเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายสองร้อยสี่สิบวัน

การจ่ายเงินเพื่อตอบแทนความชอบในการทำงานที่ กท. จ่ายให้พนักงานกรณีพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุเกษียณอายุ ตามข้อบังคับ กท. ฉบับที่ ๑๒ ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การปรับอัตราเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือน และการออกจากงานของพนักงาน ให้ถือว่าเงินดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของเงินเพื่อตอบแทนความชอบในการทำงานตามวรรคหนึ่งแล้ว

หมวด ๑๐

เงินทดแทน

ข้อ ๒๙ เมื่อพนักงานประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย กท. ต้องจัดให้พนักงานได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตราย หรือความเจ็บป่วยนั้น และให้ กท. จ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ตามอัตราที่คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๓๐ กรณีที่พนักงาน จำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย ให้ กท. จ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานให้แก่พนักงานตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่ กท. กำหนด ตามอัตราที่คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๓๑ เมื่อพนักงาน และลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้ กท. จ่ายค่าทำศพตามอัตราที่คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๓๒ เมื่อพนักงานประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ กท. จ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่พนักงาน หรือผู้มีสิทธิตามข้อ ๓๓ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ให้ กท. จ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงานแก่พนักงานเป็นรายเดือนในอัตราร้อยละสามสิบสามจุดสามสามของเงินเดือนค่าจ้างเต็มเดือนสุดท้ายที่พนักงานได้รับอยู่เป็นเวลาสิบห้าปี

สิทธิในการได้รับเงินดังกล่าวในวรรคสอง ให้เป็นอันระงับในงวดถัดไป เพราะเหตุที่พนักงานผู้ทุพพลภาพถึงแก่ความตาย

ข้อ ๓๓ เมื่อพนักงานประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหายให้บุคคลดังต่อไปนี้ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจาก กท.

(๑) บิดามารดา

(๒) สามีหรือภรรยา

(๓) บุตรซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี หรือมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและยังศึกษาอยู่ในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ ให้มีสิทธิได้รับไม่เกินอายุยี่สิบห้าปี

(๔) บุตรซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบแปดปี และทุพพลภาพ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบซึ่งอยู่ในอุปการะของพนักงาน ก่อนพนักงานถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย

ให้บุตรของพนักงาน ซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่พนักงานถึงแก่ความตาย หรือวันที่เกิดเหตุสูญหาย มีสิทธิได้รับเงินทดแทนนับแต่วันคลอด

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ กท. จ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของพนักงานที่ตาย หรือสูญหายก่อนประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าวจะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากพนักงานที่ตาย หรือสูญหายด้วย

ให้ผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสองได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน ในกรณีที่สิทธิได้รับเงินทดแทนสิ้นสุดลง เพราะผู้มีสิทธิผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตาย หรือสามี หรือภรรยาสมรสใหม่ หรือมิได้สมรสใหม่แต่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่าอยู่กินฉันสามีภรรยาด้วยกัน หรือหญิงอื่น หรือบุตรไม่มีลักษณะตาม (๓) หรือ (๔) อีกต่อไป ให้นำส่วนแบ่งของผู้หมดสิทธิเพราะเหตุหนึ่งเหตุใดดังกล่าวไปเฉลี่ยให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป

การได้รับส่วนแบ่งตามข้อนี้ ถ้ามิได้รับส่วนแบ่งในคราวเดียวกันทั้งหมด ให้รับส่วนแบ่งอยู่ได้ไม่เกินแปดปี นับแต่วันที่พนักงานถึงแก่ความตาย หรือวันที่สูญหาย

ให้ กท. จ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนร้อยละหกสิบของเงินเดือนค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่พนักงานถึงแก่ความตายหรือสูญหาย มีกำหนดแปดปี ทั้งนี้ กรณีจะเป็นประการใดก็ตามต้องไม่ต่ำกว่าเดือนละสองพันบาท และไม่เกินเดือนละเก้าพันบาท

สำหรับลูกจ้าง ให้เป็นไปตามที่ กท. กำหนด

ข้อ ๓๔ กท. ไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยของพนักงาน เพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานเสพของมีนเมา หรือสิ่งเสพติดอื่นจนไม่สามารถครองสติได้

(๒) พนักงานจงใจให้ตนเองประสบอันตราย หรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบอันตราย

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่พนักงานประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายให้พนักงาน หรือผู้มีสิทธิยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนต่อ กท. ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประสบอันตรายเจ็บป่วย หรือสูญหาย

ในกรณีที่การเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังสิ้นสภาพการเป็นพนักงาน ให้พนักงาน หรือผู้มีสิทธิยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนต่อ กทท. ภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย

เมื่อ กทท. ได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ กทท. ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว และให้ กทท. มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้พนักงาน หรือผู้มีสิทธิทราบโดยไม่ชักช้าว่ามีสิทธิได้รับเงินทดแทนหรือไม่ จำนวนเท่าใด และเป็นระยะเวลาเท่าใด ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้ กทท. จ่ายเงินทดแทนแก่พนักงาน หรือผู้มีสิทธิตั้งแต่วันที่พนักงานประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

ในกรณีที่ปรากฏต่อ กทท. ภายหลังว่าผลของการประสบอันตราย หรือการเจ็บป่วยของพนักงานเปลี่ยนแปลงไป เป็นเหตุให้สิทธิการได้รับเงินทดแทนเปลี่ยนแปลง ให้ กทท. มีหนังสือแจ้งการเปลี่ยนแปลงของสิทธิให้พนักงาน หรือผู้มีสิทธิทราบ และจ่ายเงินทดแทนตามสิทธิที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น โดยให้มีผลในการจ่ายเงินทดแทนคราวต่อไป

ในกรณีพนักงาน หรือผู้มีสิทธิไม่พอใจผลการพิจารณาตามหนังสือแจ้งของ กทท. ให้พนักงาน หรือผู้มีสิทธินำคดีไปฟ้องศาลแรงงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

ข้อ ๓๖ กทท. ต้องไม่หักเงินทดแทนเพื่อการใด ๆ

หมวด ๑๑

สวัสดิการ

ข้อ ๓๗ กทท. ต้องจัดสวัสดิการเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลกรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย ค่าทดแทนการขาดรายได้กรณีทุพพลภาพ ค่าทำศพกรณีตาย ทั้งนี้ อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ค่าช่วยเหลือบุตร ค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตร หรือสวัสดิการอื่นให้แก่พนักงาน ตามที่ กทท. กำหนด

ข้อ ๓๘ กทท. ต้องปิดประกาศการจัดสวัสดิการตามข้อ ๓๗ ให้พนักงาน หรือลูกจ้างทราบ ณ สถานที่ทำงานของพนักงาน หรือลูกจ้าง

หมวด ๑๒

ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อ ๓๙ กทท. ต้องบริหารและจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน เว้นแต่คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ จะประกาศกำหนดเป็นอย่างอื่น โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๔๐ กทท. ต้องจัดให้มีการตรวจสุขภาพของพนักงาน และลูกจ้างและส่งผลการตรวจดังกล่าวแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามหลักเกณฑ์ที่ กทท. กำหนด

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่พนักงาน หรือลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กาย หรือเจ็บป่วยในระหว่างการทำงาน หรือในสถานที่ที่พนักงาน หรือลูกจ้างทำงาน ให้ กทท. จัดให้มีการปฐมพยาบาล หรือส่งสถานพยาบาลโดยไม่ชักช้า

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๒ ให้บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ และคำสั่งที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ประกาศ มติ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระศักดิ์ โควสุรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย